

Παιδεία...λειτουργικώς αναλφάβητη.

Δημήτρης Νατσιός, δάσκαλος-θεολόγος, Κιλκίς

«Στοιχεία σοκ», έγραφαν πριν από λίγο καιρό οι εφημερίδες. «Λειτουργικά αναλφάβητοι» οι μισοί μαθητές των Λυκείων. Και τι σημαίνει λειτουργικώς αναλφάβητοι; Παρένθεση: Το σωστό είναι λειτουργικώς και όχι οι νεοφανείς σολοικισμοί του τύπου «ομολογουμένα» και «λειτουργικά». Πώς να εξηγήσεις στους ημιμαθείς κονδυλοφόρους ότι άλλο το επίρρημα αδιακρίτως (χωρίς διάκριση) και άλλο το αδιάκριτα (χωρίς διακριτικότητα, λεπτότητα). Άλλο το περιέργως (παραδόξως) και άλλο το περίεργα (παράξενα, ακατανόητα). Άλλο το τελείως (εντελώς, και είναι κυρίως ποσοτικό) και άλλο το τέλεια (με τελειότητα, και είναι ποιοτικό). Εδώ ισχύει το «ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν».

Λειτουργικώς αναλφάβητος είναι ο άνθρωπος που, με απλά λόγια, δυσκολεύεται στην ανάγνωση, στην γραφή και στο μέτρημα, στην αριθμητική. Τις όμως ή τι πταίει; Εύκολη η απάντηση. «Ιχθύς εκ της κεφαλής όζει». Υπουργείο Παιδείας. Έτσι ακριβώς τιτλοφορείται. Επιμένει ακόμη... Τι σημαίνει Παιδεία; Απάντηση. Να είναι τον Σεπτέμβριο οι δάσκαλοι και τα βιβλία στα σχολεία. Να μην παρατηρούνται «κενά και ελλείψεις». Το περιεχόμενο των βιβλίων; Αδιάφορο. Το ποιών των δασκάλων; Ποιος ασχολείται; Ερωτώ; Μήπως τώρα δρέπουμε τους καρπούς, της εισαγωγής το 2006, των νέων, «σύγχρονων» βιβλίων Γλώσ-

σας, «περιοδικών ποικίλης ύλης», όπως απροκάλυπτα τα ονομάζω; Ότι σιγά-σιγά ξεβράζονται τα δηλητήρια και οι ακαθαρσίες που φιλοξενούν;

Οι μαθητευόμενοι μάγοι του δήθεν προοδευτισμού - ένας απ' αυτούς γίνεται πάντοτε υπουργός παιδείας - πειραματίστηκαν με τις μίζερες, ξέψυχες και σχιζοφρενικές ιδεοληψίες τους και τα παιδιά νιώθουν την ναυτία που προκαλεί μουχλιασμένη τροφή, η παιδεία της αμάθειας.

Αποτέλεσμα; Ανδρώθηκε μια νεολαία χωρίς μνήμη, γεννημένη από το μηδέν. Μια νεολαία.. βαρβάρων. «Ένα νέο είδος ανθρώπου έχει αναδυθεί τον τελευταίο καιρό: Ο μορφωμένος βάρβαρος-που έχει σπουδάσει είκοσι χρόνια, έχει αποκατασταθεί θαυμάσια επαγγελματικά, αλλά δεν έχει διαβάσει τίποτα, δεν ξέρει ιστορία, αγνοεί οτιδήποτε βρίσκεται εκτός της ειδικότητάς τους», θα γράψει η Βρετανίδα συγγραφέας Ντ. Λέσινγκ. Με λίγα λόγια ουδέποτε υπήρξαν στον κόσμο και στον τόπο μας τόσοι εγγράμματοι και τέτοια φτώχεια πνευματική.

Παιδεία σημαίνει όμως κυρίως γλώσσα. Η λέξη «αναλφάβητος» αυτό κυρίως υπονοεί-τελείως αγράμματος, αστοιχείωτος.

Το 2006, ως γνωστό, άλλαξαν όλα τα βιβλία της εκπαίδευσης, πρώτης και δεύτερης σχολικής βαθμίδας. Μεταξύ αυτών και τα γλωσσικά βοηθήματα. Για πρώτη φορά εξοβελίστηκαν όλοι οι παλαιότεροι σπουδαίοι λογοτέχνες μας και αντικαταστάθηκαν από αξιολύπητα ερεθίσματα και ανάξια λόγου παραθέματα.

Πιο συγκεκριμένα:

Στα 10 βιβλία Γλώσσας της Ε και Στ Δημοτικού, εκπροσωπούνται με ένα μόλις κείμενο πεζό ή ποίημα οι εξής λογοτέχνες μας: Σολωμός, Παλαμάς, Ελύτης, Σεφέρης, Παπαντωνίου, Νιρβάνας, Ξενόπουλος.

Απουσιάζουν: Παπαδιαμάντης, Κόντογλου, Μυριβήλης, Κρυστάλλης, Καρκαβίτσας, Πολέμης, Δροσίνης, Κάλβος, Βαλαωρίτης, Βιζυηνός, Άγρας, Ρώτας, Ουράνης, Σικελιανός, Ψαθάς, Σαμαράκης και άλλοι.

Εξοστρακίστηκαν τα δημοτικά μας τραγούδια «το τελεσφορώτατον όργανον της εθνικής αγωγής, εκτρέφουσα και συντηρούσα το εθνικόν φρόνημα», γράφει ο μεγάλος Νικόλαος Πολίτης.

Απουσιάζουν κείμενα των αρχαίων κλασικών, των Πατέρων της Εκκλησίας, οι διδακτικότετοι μύθοι του Αισώπου. Και με τι αντικαταστάθηκαν;

1. Άρθρα εφημερίδων: Πληθώρα άρθρων, σχετικών και άσχετων, ατάκτως ερριμμένα εντός των πολλών σελίδων των νέων βιβλίων,

αλλά και κατά συνέπεια εντός των κεφαλιών των μικρών μαθητών. Σε 15 τουλάχιστον μαθήματα υπάρχουν αποκόμματα εφημερίδων (ΕΘΝΟΣ, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, ΝΕΑ, ΧΡΥΣΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ, ΒΗΜΑ, ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ).

2. Ιστοσελίδες. Σε 10 ανέρχονται τα κείμενα που προέρχονται από ιστοσελίδες κυρίως ελληνικών ιστοτόπων (ΦΟΚΟΥΣ, ΠΛΑΝΗΤΑΡΙΟ, ΖΩΟΦΙΛΙΑ ΚΛΠ.).

3. Αλλά εκεί που δείχνουν μια αδυναμία τα νέα βιβλία είναι τα περιοδικά. Όχι ένα, όχι δύο αλλά σαράντα δύο κείμενα σε σύνολο 239 προέρχονται από διάφορα κυρίως παιδικά περιοδικά όπως: KID'S FUN (3), ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ (4), ΜΙΚΥ (2) και αυτό που εντυπωσιάζει περισσότερο, η πραγματική εμμονή: το Περιοδικό ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ της εφημερίδας ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ που εμφανίζεται 15 φορές.

4. Τέλος, υπάρχουν και 15 κείμενα -άχυρα- της συγγραφικής ομάδας και 5 κείμενα με κατασκευές που κατέχουν κεντρική θέση στη διδασκαλία.

5. Και για τη λογοτεχνία τι μένει 102 κείμενα και ποσοστό 42,5 %, ενώ μέσα σε αυτά συμπεριλαμβάνονται και κείμενα ήσσονος σημασίας, αποσπασματικά ή κείμενα που ως βασικό στόχο έχουν την εφαρμογή κάποιων γραμματικών φαινομένων και όπου το κείμενο δεν αντιμετωπίζεται καθόλου λογοτεχνικά, νοηματικά, εννοιολογικά.

6. Μέσα σ' αυτά τα 102 κείμενα παρελαύνουν συνταγές μαγειρικής. Κείμενα-κουτσουλές δύσοσμες-του τύπου: «Η Ιταλία μας κήρυξε τον πόλεμο κι εμείς κρυφτήκαμε στο υπόγειο». (Γλώσσα Ε' Δημοτικού, α' τεύχος, σελ. 44-45).

Συνθέσεις κρανιοκενείς, προσβλητικές για πρόσωπα, σημαίες της εθνικής μας ιστορίας, όπως το βλακώδες με τις τρεις εικόνες του Μεγάλου Αλεξάνδρου, της Κοκκινোসκουφίτσας και του Καραγκιόζη όπου κάποιο κακόγουστο απολειφάδι της νεοταξικής παράνοιας τους θέλει πρωταγωνιστές σε κοινή ιστορία. (Τετράδιο εργασιών Γλώσσας Στ' Δημοτικού, β' τεύχος, σελ. 39).

Τα ίδια και χειρότερα συμβαίνουν στο Γυμνάσιο και το Λύκειο. Και μετά διαρρηγνύουμε τα ράκη μας για την γλωσσική παιδεία των νέων. Μια από τις σημαντικότερες συνέπειες αυτής της γλωσσικής ανεπάρκειας είναι ότι προτρέπει σε πράξεις βίας, που θα μπορούσαν να απόφθεχθούν μόνο με λόγο. Πολλά παιδιά φτάνουν στην εξαλλοσύνη και την απελπισία ή δραπετεύουν έως εθισμού στον χνώδη κόσμο της εικονικής

αυταπάτης και επικοινωνίας γιατί δεν μπορούν να εκφραστούν «πάρε τον λόγο του, δωσ' μου το χέρι σου» θα πει ο Εμπειρικός. Οι παλιοί οι παππούδες μας έλεγαν: «να ιδωθούμε», όταν είχαν καιρό να τα πουν. Να κοιταχτούν στα μάτια και να κουβεντιάσουν, ήσυχα και απλά. Αυτό είναι κοινωνία. «Καθ' ότι αν κοινωνήσωμεν αληθεύομεν, δε αν ιδιάσωμεν ψευδόμεθα». Αληθής βίος είναι αυτός που κοινωνείς με τον άλλον. Ο ψεύτικος βίος είναι να ιδιωτεύσεις ή – με σύγχρονους όρους – όταν επικοινωνείς με λόγια του ή στον αέρα (Ηράκλειτος).

Ας το καταλάβουμε. Σήμερα το σχολείο καλλιεργεί το μίσος για το παρελθόν. Το φανερώνει αυτό η πολεμική κατά της Γλώσσας, της Ιστορίας και των Θρησκευτικών. Γκρεμίσαμε ασυλλόγιστα τις γέφυρες που μας φέρνουν στις ρίζες μας, την μόνη δύναμη που μπορεί να στηρίζει το ελληνικό έθνος στις μεγάλες δοκιμασίες του καιρού μας.

Πηγή : International Hellenic Association